

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:
Pf.II.20.411/2025/9.

A felperes:

(felperes neve) (lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Névery Péter (ügyvéd címe)

Az alperes:

(alperes neve) (alperes lakcíme)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Fügedi-Majzik Edit (ügyvéd címe)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezmény alkalmazása

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 6.P.20.720/2024/31.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 6.P.20.720/2024/32.

felperes, Pf.II.20.411/2025/3. csatlakozó fellebbezés

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és az alperes által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 750.000-750.000 (hétszázötvenezer-hétszázötvenezer) forintra, mindösszesen 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forintra és ennek az elsőfokú ítélet szerinti tartalmú és mértékű késedelmi kamataira felemeli.

Az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 185.250 (száznegyvenöt ezer-kettőszázötven) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 120.000 (százhuszezer) forint fellebbezési és 72.000 (hetvenkettőezer) forint csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd másodfokú ügyvédi díját az alperes viseli

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 1994. év óta foglalkozik sebészettel, a visszér műtéteteket ún. K.-technikával végzi, melynek szövődménye lehet a visszér körüli nyirokerek sérülése.

[2] Alperesnél 2017. november 27-én, majd 2018. november 18-án ún. K.-technikával visszér eltávolító műtétet végzett. Utóbbi időpontban az alperes bal lábfejen távolított el visszert, majd annak következtében kisebb nyirokút sérülés jött létre, ami később nyirokgyülemet eredményezett a lábfej bőre alatt.

[3] Az alperes 2019. január-márciusa között többször volt kontroll vizsgálaton a felperesnél, a kezelést követően az alperes bal lábfejen keletkezett duzzanat nem javult. Az alperes a felperest hibáztatta és ezért megszűnt a korábbi jó orvos-beteg kapcsolat.

[4] Az alperes ezt követően 2019-2020. években az interneten fellelhető plasztikai műtéttel kapcsolatos különböző csoportokban a felperesre, mint orvosra folyamatosan sértő bejegyzéseket tett közzé. Ennek ellenére a felek között többször volt e-mail váltás, a felperes az alperest tanácsokkal látta el. A felperes ismerőseitől, betegeitől szerzett tudomást az alperes bejegyzéseiről. 2020-ban a Facebookon az „(alperes neve) jelenség” címmel nyílt csoportot hozott létre, ahol reagált a vádakra.

[5] A felperes a sérelmes bejegyzések miatt 2019. évben rágalmazás vétsége miatt feljelentést tett az alperes ellen. A X Járásbíróság 2020. február 15. napján hozott ítéletében megállapította az alperes bűnösségét folytatólagosan elkövetett rágalmazás és becsületsértés vétségében, melyért halmazati büntetésül pénzbüntetésre ítélte. A másodfokú bíróság – egyebek mellett – rögzítette, hogy az alperes bejegyzéseinek célja a felperes hírnevének, becsületének, hitelének sértése, rontása.

[6] Az alperes 2021. június 15. napján büntető feljelentést tett ismeretlen tettes ellen maradandó fogyatékossgot okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének gyanúja miatt, mely eljárás nyomozati szakaszában több igazságügyi orvosszakértői vélemény került beszerzésre.

[7] (szakértő 1. neve) igazságügyi orvosszakértő 2021. december 13-án kelt véleményében megállapította, hogy a felperes 2017. november 27-i beavatkozása, annak indokoltsága a szakma szabályai alapján erősen megkérdőjelezhető volt, nem az orvosszakmai szabályoknak megfelelően járt el. Megállapította továbbá, hogy a beavatkozás után kialakult helyi nyirokkeringés zavara a nyirokerek sérülésével nagy valószínűséggel összefügg, a szövödmények a beavatkozás következtében alakultak ki.

[8] Az alperes 2022. október 23-án Facebook oldalán (szakértő 1. neve) szakvéleményéből bejegyzést tett közzé (1. számú bejegyzés):

[9] „(...) az elvégzett műtéti beavatkozások következtében nevezettnél súlyos egészségromlás alakult ki (...)”. „A súlyos egészségromlás az elvégzett műtéti beavatkozásokkal okozati összefüggésben alakult ki”

„(...) a létrejött állapot és az elvégzett műtéti beavatkozások között okozati összefüggés egyértelműen megállapítható, a kialakult állapot a műtéti beavatkozások szövödményeként értékelhető.”

„(...) a műtétnél megállapítható volt, hogy az nem megfelelő indikációval történt, ennek megfelelően (alperes neve) testi épségét, egészségét a beavatkozás közvetlen veszélynek tette ki.

„(felperes neve) (...) dokumentációs szabályt szegett, (...) sértette a beteg önrendelkezési jogát is, (...) ez a jelen konkrét esetben olyan mértékű szabályszegés, mely befolyásolta a beteg további sorsát, azaz nem pusztán adminisztrációs hibaként értékelhető. (...) (alperes neve)nak nem volt lehetősége mérlegelni, hogy a műtéttel járó kockázatokat vállalja-e.”

„(...) a műtét indikációjának felállítása nem kellő körültekintéssel és szakmai kifogásolható módon történt, ami szintén mulasztásként értékelhető, azaz (felperes neve) több ponton megszegte a rá vonatkozó foglalkozási szabályokat, mely szabályszegések okozati összefüggésben állnak a sértett jelenlegi kialakult állapotával.”

„Mindezek alapján (felperes neve) orvosi tevékenységét nem a szakma szabályainak megfelelően, nem megfelelő körültekintéssel és szabályszerűen végezte.”

[10] A nyomozóhatóság utóbb elrendelte a szakvélemény kiegészítését. A 2023. február 1. napján készített kiegészítő véleményben (szakértő 1. neve) korábbi véleményét részben megváltoztatta – (szakértő 2. neve) véleményének beszerzése után – melynek lényege, hogy az utóbb beszerzett orvosi dokumentáció alapján nem zárható ki az alperes nyirok ödémája, de nem az elvégzett beavatkozástól. Tévesnek minősítette az alperes hivatkozását, hogy a felperes véna helyett nyirokeret távolított el. Ebben a véleményében már nem minősítette a felperes beavatkozását súlyos szakmai mulasztásnak. A felperes csatolta a nyomozóhatóságnak a (szakértő 3. neve)től beszerzett magánorvosszakértői véleményt, mely szerint a műtéti kezelés indokolt volt ugyan, de a szakmai szabályainak megfelelően járt el, továbbá a nyiroksérülés a beavatkozás szövödményeként alakult ki.

[11] A nyomozóhatóság 2024. július 17-én kelt határozatában az eljárás megszüntetéséről döntött, mely határozat 2024. július 27. napján vált véglegessé. A felperes által korábban az alperes ellen indított polgári peres eljárás ekkor még folyamatban volt, mely eljárásban az alperest (pártfogó ügyvéd neve) pártfogó ügyvéd képviselte, aki az alperest 2024. január 8. napján küldött e-mail-ben tájékoztatta, hogy a nyomozás nem fejeződött be, az iratokat a rendőrség vádemelési javaslattal küldte meg az ügyészségnek.

[12] Az alperes 2024. január 30-án „Vádemelési javaslat” címmel bejegyzést tett közzé a Facebook oldalán, melyet hozzászólásában az alábbival egészített ki: „a nyomozóhatóság négy és fél év után átadta az ügyészségnek vádemelési javaslattal a (felperes neve) ellen tett

feljelentésem, foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés Btk. 165. §” (2. számú bejegyzés).

[13] A kiegészítő szakvélemény kézbesítését követően a felperes 2023. július 11-én levélben szólította fel az alperest, hogy törölje az 1., számú bejegyzést, vagy maga tegye közzé a kiegészítő szakvéleményt ugyanezen bejegyzés alatt, melynek az alperes nem tett eleget.

[14] A felperes személyiségi jogi pert indított az alperes ellen a beavatkozásaival kapcsolatos, ránézve sérelmes alperesi bejegyzések miatt. A Szolnoki Törvényszék (....)/2023/38. sorszámu ítéletében a keresetnek teljes egészében helyt adott. Az ügyben másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a rendelkező rész átfogalmazásával az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta.

A kereset és az ellenkérelem

[15] A felperes első kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a Facebook oldalán 2022. október 23. napján közzétett bejegyzésében (1. számú bejegyzés) azzal, hogy a kiegészítő szakvélemény megismerése és az erre történő felszólítás ellenére nem törölte azt, vagy ugyanott nem közölte a kiegészítő szakvéleményt, megsértette a jóhírnévhez való jogát. Kérte az alperes kötelezését a megfogalmazott elégtételt adó nyilatkozat közzétételére, valamint 750.000 forint összegű sérelemdíjban és annak 2023. július 11. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatában való marasztalását.

[16] A felperes második kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2024. január 30-án közzétett bejegyzésében valótlanul állította, hogy a nyomozóhatóság vádemelési javaslattal adta át az iratokat az ügyészségnek, mellyel megsértette jóhírnévhez való jogát. Kérte az alperes kötelezését a keresetlevelében megfogalmazott nyilatkozat közzétételére ugyanabban a csoportban, ahol az alperes az 1. számú bejegyzését is közzétette. Kérte az alperes kötelezését a jogsértő állapot megszüntetésére azzal, hogy a bíróság kötelezze a 2. számú bejegyzés törlésére is. Kérte az alperes kötelezését e kereseti kérelme kapcsán is 750.000 forint összegű sérelemdíj és annak 2023. július 11. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata megfizetésére. Perköltségét a 32/2003. (VIII.28.) IM számú rendelet szerint számította fel és kérte abban az alperes marasztalását.

[17] Kereseti kérelme jogalapjaként a Ptk. 2:43. § b) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdés a), c), d) pontját, 2:52. § (1)-(3) bekezdéseit jelölte meg.

[18] Az 1. számú kereseti kérelem kapcsán előadta, hogy (szakértő 1. neve) igazságügyi orvosszakértő a véleményében foglaltakat, a ránézve marasztaló részekben későbbi kiegészítő véleményében megváltoztatta. Az alperes nem tette közzé Facebook-oldalán a kiegészítő szakvéleményt felhívás ellenére sem, mellyel megsértette jóhírnévét és ez az állapot a keresetlevél benyújtásakor is fennállt. Kimutatta, illetőleg részletezte az alap- és a kiegészítő szakvélemény közötti ellentmondásokat azzal, hogy a kiegészítő szakvélemény közzététele nélkül a bejegyzés hamis, torz, téves képet mutat orvosi tevékenységéről. Valótlan abban is a bejegyzés, hogy a beavatkozás során szakmai hibát vétett. Alperes azzal, hogy önként, vagy a felhívása ellenére nem tette közzé a kiegészítő szakvéleményt, a valós tényeket szándékosan elhallgatva, azokat hamis színben tüntette fel. A bejegyzésben a nevét is megjelenítette, ezért beazonosítható volt. Az 1. számú bejegyzés nem vélemény, hanem valótlan tényállítás, mellyel kapcsolatban utalt az Alkotmánybíróság 7/2014. (III.07.) és 13/2014. (IV.18.) AB számú határozataira.

[19] A 2. számú kereseti kérelem kapcsán előadta, abban az alperes azt a valótlan tényállítást tette – tartotta fenn –, hogy a nyomozóhatóság vádemelési javaslattal küldte meg az iratot az

ügyészségnek, melyből következően vele szemben a nyomozás tárgyát képező bűncselekmény megalapozott gyanúja fennáll és büntetőjogi szankciók alkalmazása indokolt. Ebből a bejegyzésből is beazonosítható a személye, ezzel a bejegyzéssel is megsértette a jóhírnevét.

[20] Előadta, indokolt és szükséges az egyéb személyiségvédelmi eszközök alkalmazása is, mert a sérelemdíj önmagában nem tudja reparálni az őt ért sérelmet. A jogsértő tartalmak a kereset benyújtásáig elérhetőek voltak az alperes profilján, azok eltávolításához a bíróság döntése szükséges. Tagja különböző orvosi csoportoknak, ezekben és esetleg ismerőseiben a bejegyzések kapcsán negatív vélemények alakulhattak ki, azok más módon nem reparálhatók.

[21] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

[22] Kifejtett álláspontja szerint nem sérthette meg a felperes jóhírnevét, mert „ilyen nincs neki”. Ennek hiányában hírnévrontást nem követhetett el. Ellentmondó, hogy a nyomozati eljárásban (szakértő 1. neve) előbb megállapította a felperes szakmai szabályszegését, majd véleményét gyökeresen megváltoztatta, amelynek oka csak az lehetett, hogy (szakértő 2. neve) professzor befolyásolhatta. Állította, hogy a kiegészítő szakvéleményt sem a büntető eljárásban, sem az előző perben nem kapta meg. (pártfogó ügyvéd neve) ügyvéd értesítése alapján tette közzé, hogy vádemelési javaslatra került sor a felperes büntető ügyében.

[23] Több, a közösségi médiából származó kommentet csatolt annak igazolására, hogy a felperesnek nincs jó hírneve, a páciensek elégedetlenek a munkájával. A szólás- és véleményszabadság alapján jogosult eldönteni, hogy mit tesz közzé.

[24] Túlzott a sérelemdíj iránti felperesi igény, anyagi helyzete jelentősen megromlott, nem képes ilyen magas összeg kifizetésére, amely egyébként sem áll arányban az állított jogsértéssel. Azért tett büntető feljelentést, mert bizonyítani kívánta, hogy a felperes megsértette az egészségét.

Nem tudott a nyomozást megszüntető határozatról, számítógépe, mellyel korábban az ügyfélkaput használta, elromlott.

[25] Nem vitatta, hogy a vitatott posztok még ott vannak a profilja alatt. Előadta, hajlandó a sérelmezett 1. számú poszt törlésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[26] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, az alperes azáltal, hogy (szakértő 1. neve) igazságügyi orvosszakértő kiegészítő szakvéleményének megismerése és a felperes erre történő felszólítása ellenére nem törölte a Facebook oldalán a 2022. október 23-án közzétett bejegyzést, majd ugyanott nem közölte a kiegészítő szakvéleményt, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

[27] Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt tegye közzé az alábbi nyilatkozatot ugyanabban a csoportban, ahol a korábbi bejegyzését közzétette: „Alulírott (alperes neve) a Facebook oldalamon a 2022. október 23-án közzétett posztomban megtévesztően csak a (felperes neve)t marasztaló igazságügyi orvosszakértői véleményt tettem közzé. (szakértő 1. neve) igazságügyi orvosszakértői kiegészítő véleményében kifejtette, hogy a beavatkozást kifejlesztő (szakértő 2. neve) megkereste, akinek az esetemre adott véleménye alapján a korábban leírt szakvéleményét módosította. Módosításában kifejtette, hogy (felperes neve) nem szegett szakmai szabályt sem az indikáció, sem a beavatkozás elvégzése, sem a szövődmény utókezelése kapcsán. Ezzel megsértettem (felperes neve) jóhírnévhez fűződő jogát, melyért bocsánatot kérek tőle.”

Kötelezte az alperest, hogy a fenti bejegyzése kapcsán keletkezett jogsértő állapotot szüntesse meg oly módon, hogy a 2022. október 23-án közzétett bejegyzését 15 nap alatt törölje.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 300.000 (háromszázezer) forint sérelemdíjat és annak 2023. 07. 11. napjától a kifizetéséig napjáig járó késedelmi kamatát.

Megállapította továbbá, az alperes azzal, hogy a Facebook oldalán, 2024. 01. 30-án közzétett bejegyzésében valótlanul állította, hogy a nyomozóhatóság vádemelési javaslattal adta át az ügyészségnek a feljelentése alapján a (felperes neve) elleni nyomozati ügy iratait, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt tegye közzé ugyanabban a csoportban, ahol a 2024. 01. 30-i sérelmes bejegyzését közzétette, az alábbi nyilatkozatot:

„Alulírott (alperes neve) a Facebook oldalamon a 2024. 01. 30-án közzétett posztomban valótlanul állítottam azt, hogy a nyomozóhatóság vádemelési javaslattal adta át az ügyészségnek a (felperes neve) ellen tett feljelentésem. Az ügyészség büncselekmény hiányában a 2017. évi XC. törvény 348. §-a alapján, az eljárást megszüntette. Így a fenti kijelentésemmel megsértettem (felperes neve) jóhírnévhez fűződő jogát, melyért bocsánatot kérek tőle.”

Kötelezte az alperest arra is, hogy a jogsértő állapotot szüntesse meg oly módon, hogy a 2024. 01. 30-i bejegyzését törölje.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt a felperesnek 300.000 (háromszázezer) Ft összegű sérelemdíjat és annak 2023. 07. 11. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát.

A késedelmi kamat mértéke kapcsán rögzítette, hogy az a minden naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat összegével megegyező mérték azzal, hogy a 454/2022. (XI.9.) Kormányrendelet szerint, a veszélyhelyzet ideje alatt a Polgári Törvénykönyvnek a késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezéseit az e kormányrendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A késedelmi kamatkövetelés ezen időszak alatt, legfeljebb évi 25 %-os mértékben érvényesíthető.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 138.940 forint perköltséget.

[28] Ítéletének indokolásában ismertette a keresettel kapcsolatos törvényi rendelkezéseket [Ptk. 2:42. §-át, 2:43. § 2:45. § (2) bekezdés].

[29] Megállapította, hogy az alperes mindkét sérelmes bejegyzése valótlan tényállítás. Az 1. számú bejegyzés azért valótlan tényállítás, mert a büntető eljárás nyomozati szakában több egymásnak ellentmondó vélemény született, továbbá (szakértő 1. neve) kiegészítő szakvéleménye cáfolja az alapszakvéleményében foglaltakat. Miután a nyomozati eljárás megszüntetésre került, az alperes nem állíthatta azt, hogy a felperesi beavatkozás okozati összefüggésben áll az őt ért egészségkárosodással. Az alperes nem várta meg a büntetőeljárás jogerős befejezését, még annak kezdetén a felperes bűnösségét megalapozó szakvéleményből tett ki idézeteket. A gyanúsított (vádolt) jóhírneve védelmében a folyamatban lévő büntető eljárás alatt még a sértett sem hozhat nyilvánosságra olyan tényeket, melyek a gyanúsított (vádolt) bűnösségére utalnak. Valótlan tényállítását nem menti, hogy szó szerint idézett a szakvéleményből arra hivatkozva, hogy annak valós szövegét kommentelte. A közösségi oldalak nem lehetnek fórumai a más ember jóhírnevét, becsületét sértő bejegyzéseknek. Felróhatóságát sem menti, hogy a bejegyzés közzétételekor a szakvéleményt nem ismerte, az nem állt a rendelkezésére. Az alapvető jogok védelme az eljárás valamennyi résztvevőjének kötelezettsége, nem csupán a nyomozóhatóságé, hanem a sértetté is.

[30] A 2. számú bejegyzés is jogsértő, mert az alperes valótlanul állította, hogy a nyomozóhatóság vádemelési javaslattal adta át az ügyet az ügyésznek. Az akkor is valótlan, a felperes jóhírnevét sértő állítás, ha az információ az alperes korábbi jogi képviselőjétől származott. Az alperesnek nem állt jogában a folyamatban lévő büntetőeljárással kapcsolatban a felperesről valótlan tényeket állítani úgy, hogy azok valóságtartalmáról nem győződött meg. Ezt nem menti az sem, hogy csatolta a jogi képviselőtől származó e-mailt, illetőleg, hogy az információ forrásaként jogi képviselője az egyik nyomozó tisztre hivatkozott. Az sem alkalmas a kimentésre, hogy az alperes hivatkozása szerint nem kapta meg a nyomozást megszüntető határozatot, mert tájékozódnia kellett volna az eljárás alakulásáról, függetlenül attól, hogy miként és hogyan tudott kapcsolatot tartani a nyomozó hatósággal. A nyomozást megszüntető határozat ismeretében törölnie kellett volna a 2. számú bejegyzést.

[31] Alaptalannak találta azt a hivatkozást is, hogy a felperes jóhírneve azért nem sérthető, mert „ilyen nincs neki”. Az e körben előadott védekezése a kommentekre, illetőleg a tanúkra vonatkozóan nem alkalmas arra, hogy cáfolja a jogsértést, a felperes alappal hivatkozott a PJD2017. 4. számú eseti döntésre. Kiemelte, a jogsértés megállapításakor elsősorban nem az érintett személy szubjektív érzését kell megítélni, hanem azt kell vizsgálni, hogy a közmegítélés alapján sértőnek lehet-e minősíteni az adott valótlan tényállítást. Ez nem zárja ki annak értékelését, hogy az adott környezetben kialakult értékítélet milyen szerepet játszik az érintett személy megítélésében. A közmegítélés szerint az alperes mindkét bejegyzése jogsértő, hátrányosan befolyásolja a felperes, mint orvos társadalmi megítélését.

[32] Nem találta alaposnak azt az alperesi álláspontot sem, hogy véleményét védekezésékként tette közzé, mert bejegyzései nem minősülnek saját véleményének. E körben utalt a Legfelsőbb Bíróság PK12. számú állásfoglalására, valamint az Alkotmánybíróság joggyakorlatára. Eszerint a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások részei a szólásszabadságnak. A bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. A hamisnak bizonyult tényállításokat csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tényt állító, vagy híresztelő jóhiszemű volt. Az alperes jóhiszeműsége megkérdőjelezhető a sérelmes bejegyzéseknél, az előzményi perből ismert, hogy tudatosan, szándékosan törekedett a felperest lejárató, valótlan tények állítására kommentek formájában. A véleménynyilvánítás szabadsága korlátja az emberi méltóság sérelme.

[33] Mindezek miatt a keresettel egyezően döntött a jogsértés megállapítását követően a további objektív és szubjektív szankciók alkalmazásáról.

[34] A sérelemdíj alkalmazásáról és annak összege megállapításáról a körülmények mérlegelésével a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdései alapján döntött. Rámutatott, a jogsértés bizonyítottsága esetén a felperesnek nem kell bizonyítania az őt ért sérelmet, mert a Ptk. a jogsértés következményének tekinti a nem vagyoni hátrányt. Ezért a felperesnek nem kellett bizonyítania az őt ért vagyoni hátrány súlyát, mértékét, a sérelemdíj alkalmazása indokolt volt. Utalt a sérelemdíj kettős funkciójára (kompenzáció, magánjogi büntetés), melyek alkalmasak a további jogsértések megelőzésére. Az alperes részéről a védekezés körében előadottak nem alkalmasak arra, hogy mentesüljön a szubjektív jogkövetkezmény alól. Mindkét esetben megállapítható az alperes felróhatósága.

[35] Mindkét sértő bejegyzés vonatkozásában egyenként 300.000 forint összegű sérelemdíjat ítélt meg, azok késedelmi kamataival együtt. Figyelembe vette, hogy az alperes az előző peres eljárás befejezése után sem hagyott fel a felperes személyiségi jogát sértő közlésekkel, a perindítás előtti felszólításra sem törölte a bejegyzéseket. A keresetben igényelttől eltérően azért határozott meg alacsonyabb összegű sérelemdíjat, mert mérlegelte az alperes vagyoni viszonyait. Az alperes rokkant ellátásban részesül, egyedülálló, nyilatkozata szerint nem

rendelkezik ingatlan vagyonnal. A BH2019. 268. számú eseti döntés alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezett vagyoni viszonyait is figyelembe kell venni az összeg meghatározásakor. Álláspontja szerint vélhetően az alacsonyabb összegű sérelemdíj is visszatartó erővel bír.

[36] A nagyobbbrészt pervesztes alperest kötelezte a felperes perköltségének viselésére a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján. A felperes teljes perköltségét az IMr. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján összesen 185.250 forintban állapította meg. A pernyertesség arányát a felperesre kedvezőbben 75 %-os arányban megállapítva 138.940 forint perköltséget állapított meg, amelynek megfizetésére az alperest kötelezte. A pártfogó ügyvédi munkadíj összegének meghatározása nélkül a Pp. 101. § (3) bekezdése szerint állapította meg e díj viselésének arányát a felek pernyertességére figyelemmel.

Az alperes fellebbezése, felperes csatlakozó fellebbezése

[37] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezést, a felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

[38] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Másodfokú perköltségigényét nem számította fel.

[39] Kifejtett indokai szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a perdöntő tényt, hogy a felperesnek nem volt jó hírneve, ezért objektíve képtelen volt arra, hogy egy nem létező jó hírnevet megsértsen. A Pp. 279. § (1) bekezdésében írt kötelezettségének csupán részben tett eleget az elsőfokú bíróság, mert egyoldalúan és azon téves feltételezés alapján bírálta el a keresetet, miszerint a felperesnek volt jó hírneve. Számtalan internetes posztot csatolt az eljárásban, amelyekből kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperesnek nem volt jó hírneve, sőt nagyon rossz hírben álló orvos volt már a műtete előtt is.

[40] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy mindkét bejegyzése jogsértő. Az első bejegyzés nem más, mint (szakértő 1. neve) szakértő szakvéleménye, amit feltett az internetre az adott csoportba. Megjegyezte, a szakértői vélemény csaknem egészében történő megváltoztatása komoly szakértő orvostól igen figyelemre méltó eljárás. Nem lehetett véletlen, hogy a feljelentés alapján büntető eljárás is indult a felperes ellen. Az igazságügyi szakértők tudják, hogy a szakvéleményüknek jelentősége van a büntető, akár polgári peres eljárásokban. Amennyiben (szakértő 1. neve) szakértő leírta, hogy milyen és mennyi szakmai szabályszegést követett el felperes, akkor azt nyilvánvalóan alapos megfontolás és a kétséget kizáró tények alapos ismeretében tette.

[41] A második jogsértés kapcsán előadta, jóhiszeműen járt el, mert akkori jogi képviselője e-mailben tájékoztatta arról, hogy a vádemelés megtörtént. Hitt az azóta már elhunyt jogi képviselőjének, ezért tette közzé ezt az eseményt. A nyomozó hatóságtól ettől ellentétes értesítést nem kapott.

[42] Változtatlanul fenntartotta, hogy a felperes jóhírneve alkalmatlan jogtárgy. A törvényszék szinte nem is foglalkozott ezzel a perdöntő jelentőségű ténnyel a csatolt posztok ellenére. Sérelmezte, hogy a felperes a munkájáról számlát nem adott.

[43] A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének akkénti megváltoztatását kérte, hogy az ítéltábla mindkét kereseti kérelem vonatkozásában további 450.000 forint megfizetésére kötelezze az alperest 2023. július 11. napjától számított késedelmi kamataival együtt. Másodlagosan a Pp. 381. §-a alapján a sérelemdíj mértékét mérséklő rendelkezés vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

[44] A sérelemdíj mérséklésével kapcsolatban kiemelte az elsőfokú ítélet [51] bekezdését, amely megállapította, hogy az általa igényelt sérelemdíj összege nem eltúlzott, a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére és a felróhatóság mértékére figyelemmel. Ezért ugyanezen indokokra alapított sérelemdíj mérséklését eredményező döntés megalapozatlan, sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését. Utalt arra, hogy a felek között 2019. óta folyamatos jogvita áll fenn, melynek keretében több bírósági eljárás is indult (Y Járásbíróság (...)/2020., N. Törvényszék (...)/2023., M. Törvényszék (...)/2025.). Kiemelte, az elsőfokú ítélet [78] bekezdése megállapította, hogy az alperes jóhiszemősége megkérdőjelezhető, a sérelmes bejegyzésekből, az előzményi perből ismerten, tudatosan, szándékosan törekedett a lejárató, valótlan tények állítására komment formájában. A csatlakozó fellebbezés előterjesztésének időpontjában az alperes összességében több mint 2.300.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére köteles, mindezekre figyelemmel alapos a kérdés, ha a jogerősen megítélt sérelemdíj sem bizonyult kellő visszatartó erőnek a további jogsértő magatartással szemben, akkor az alperes pénzügyi helyzetére tekintettel alkalmazott sérelemdíj mérséklés miként szolgálhatná a sérelemdíj visszatartó célját. E körben hivatkozott a Kúria Pfv.20.930/2023/5. és Pfv.20.113/2018/5. sorszámú precedensképes határozataira is.

[45] A fellebbezéssel kapcsolatban előadta, az alperes nem bizonyította, hogy az általa végzett beavatkozással érintett lábának bármilyen problémája jelenleg fennállna, sem azt, hogy a bármilyen köze lenne az alperes egyébként nem bizonyított állapotához. Amennyiben problémája fennáll, akkor vitatja, hogy az összefüggésben áll az általa végzett beavatkozással. A fellebbezés elkészítésével, egyeztetésével, benyújtásával mindösszesen öt munkaóra merült fel, a megbízási díjat a csatolt megbízási szerződés alapján kérte bruttó 254.000 forintban megállapítani, és annak megfizetésére az alperest kötelezni.

Az ítéltábla döntésének indokai

[46] Az alperes fellebbezése nem alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése alapos.

[47] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A fellebbező fél tehát azzal, hogy milyen határozott kérelmet, milyen indokkal ad elő, egyúttal kijelöli a másodfokú bíróságtól kért felülbírálat tárgyát és körét. Emellett lényeges korlátot jelent az is, hogy a Pp. 369. §-a meghatározza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható.

[48] Az alperes fellebbezésében a kereset jogalapjának fennálltát vitatta.

[49] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

[50] A fenti törvényi rendelkezésekből következően az emberi méltóságból fakadó személyiségi jogok, így a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében szabályozott jóhírnévhez való jog is a törvény erejénél fogva megilletik a felperest. A felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi joga tehát attól függetlenül obejktíve fennáll, hogy azt az alperes miként minősíti. Ezért alaptalan az a fellebbezési érvelés, hogy a felperes már az alperes műtétjét és a sérelmezett közléseket

megelőzően sem rendelkezett e személyiségi joggal. Ugyanakkor a Ptk. vélelmet állít fel arra nézve, hogy a jóhírnév megsértése, vagy korlátozása jogellenes, amelynek ellenkezőjét a sértő félnek – perbeli esetben az alperesnek – kell bizonyítania.

[51] Az, hogy a jóhírnév megsértésének konjunktív feltételeinek fennálltát, nevezetesen, hogy a kifogásolt valótlan tény sértő volt, mindkét közlés tekintetében helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság. Az ítéltábla hangsúlyozza, az alperes fellebbezésében nem vitatta, hogy a közlések a felperessel voltak kapcsolatosak és azok valótlan tényállítások, ezért azt kellett vizsgálni, hogy azok sértik-e a felperes jóhírnevét. A jóhírnév az a társadalmi, közéleti, gazdasági ismertség, amely az adott személyre nézve kedvező. „A hírnév általában a személyre vonatkozó, a személyiséget érintő ismereteket jelenti. Ezért a személyiség érvényesítésének, a személy megkülönböztetésének az eszköze. Sajátossága, hogy a megkülönböztetés nem formális jelekkel történik, hanem tartalmilag a személy tetteinek, magatartásának, tevékenységének, körülményeinek a kifejezésre juttatásával. A személy hírnevét azok az adatok, értesülések, ténymegállapítások alakítják, amelyek bizonyos személyre vonatkoznak és alkalmasak a társadalmi értékelésen alapuló megkülönböztetésre. A hírnév a társadalmi gyakorlatban keletkezik, a társadalom tagjainak tudatában él, létezik, tehát emberi tudattartalom.” (Törő Károly: Személyiség az állampolgári jogban. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, 1979.).

[52] A fenti fogalom meghatározásból is következően helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy az alperes keresettel támadott közlései a közmegítélés szerint alkalmasak arra, hogy hátrányosan befolyásolják a felperes, mint orvos társadalmi és szakmai megítélését. Az ítéltábla hangsúlyozza, a jogsértés megállapításakor nem az érintett személy – perbeli esetben a felperes – szubjektív érzését kell megítélni, hanem hogy objektíve alkalmas-e a tényállítás arra, hogy a közléssel érintett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság indokolását, miszerint az alperes közlései – az, hogy szakmai szabályok megszegésével neki kárt okozott – nyilvánvalóan befolyásolta a felperes társadalmi megítélését. A bírói gyakorlat egységes abban is, hogy a jóhírnév megsértése objektív alapú, azaz nem függ a felperes jó-, vagy rosszhiszeműségétől, illetve felróhatóságától. Ezért az e körben kifejtett fellebbezési érvelés is megalapozatlan. A törvény szövegezéséből kitűnően a jóhírnév megsértésének bármilyen módon való elkövetése jogellenes, ezért csak példálózó jelleggel sorolja fel a tipikus hírnévrontó magatartásokat. Mindezek miatt az alperesi fellebbezés nem alapos.

[53] A sérelemdíj összegének felemelésére irányuló csatlakozó fellebbezés alapos. A csatlakozó fellebbezés lényege szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összezszerűségét a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének sérelmével alacsony összegben állapította meg. Ezért az ítéltáblának e fellebbezési kérelem kapcsán azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége megfelelő volt-e, vagy sem.

[54] Az ítéltábla megjegyzi, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes sérelemdíjra való jogosultságát a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, azonban az összezszerűség tekintetében azzal nem ért egyet az alábbiak szerint.

[55] A felperes a csatlakozó fellebbezésében a sérelemdíjat illetően a Pp. 381. §-ára alapítottan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését is kérte anélkül azonban, hogy megjelölte volna azt a lényeges eljárási szabálysértést, amely azt megalapozná. Tekintettel arra, hogy a jogorvoslati kérelmet előterjesztő fél perbeli kötelezettsége a megsértett anyagi, illetve eljárási szabály feltűntetése a fellebbezésben, továbbá annak indokainak előadása is [Pp. 371. § (1) bekezdés b) és d) pontja], ezért ezek hiányában a hatályon kívül helyezésre irányuló kérelem érdemben nem volt vizsgálható azzal, hogy a sérelemdíjra vonatkozó csatlakozó fellebbezés a peradatok alapján érdemben elbírálható volt.

[56] A sérelemdíj a személyiségi jog megsértésének vagyoni elégtétellel történő kompenzációja és egyben magánjogi büntetése is. A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel egyösszegben határozza meg.

[57] Az elsőfokú bíróság által mérlegelt szempontok közül a felperes csatlakozó fellebbezésében azt sérelmezte, hogy az alperes igazolt alacsony jövedelmi viszonyainak figyelembevétele alaptalan volt. Az ítéltábla kiemeli, hogy az elsőfokú ítélet indokolásából következően a felperes által igényelt sérelemdíjnál alacsonyabb összeget az elsőfokú bíróság azért állapított meg, mert figyelembe vette az alperes igazolt alacsony jövedelmi (vagyoni) viszonyait. E körben eseti döntésre is hivatkozott (BH2019. 268.). A felhívott eseti döntés azonban jelen esetben nem alkalmazható, mert eltérő tényállásokról van szó. A hivatkozott eseti döntésben a felek speciális helyzete – a három gyermek tartása – indokolta az alperes anyagi körülményének figyelembevételét azzal, hogy a magas összegű sérelemdíj megfizetése a felperes által fizetendő tartásdíj időszakos elvonásának felel meg. Ilyen speciális körülmény jelen perbeli esetben nem állapítható meg. Ebből következően ezen szempont alapján alacsonyabb sérelemdíj megállapítására nincs lehetőség. Nincs olyan általános törvényi szabály sem, amely szerint a sérelemdíjra kötelezett személy vagyoni helyzete a sérelemdíj összegének meghatározásakor figyelembe veendő lenne. Az ítéltábla rámutat, a keresetben igényelt sérelemdíj összege azért sem eltúlzott mértékű, mert nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes sorozatosan – a büntető és polgári bíróságok marasztalásai ellenére – továbbra is a felperes személyiségi jogait sértő bejegyzéseket tesz közzé, azokat felszólítás ellenére sem törli. Ez az alperes szándékos, lejárató célzatára, fokozott felróhatóságára utal azzal, hogy az eddigi marasztalások nem voltak alkalmasak arra, hogy az alperest a további személyiségi jogsértésektől visszatartsa. Mindezek miatt az ítéltábla nem osztja az elsőfokú bíróság azon indokát sem, mely szerint az alacsonyabb összegű sérelemdíj kellő visszatartó erővel képes hatni az alperesre. Mindemellett a sérelemdíj mértékének olyannak kell lennie, amely a sérelem kompenzálása mellett a jogsértéstől visszatartó preventív hatás kifejtésére is alkalmas (BH2022. 302.). Az ítéltábla által előzőekben említett körülményei nyomatékosan indokolják a keresetben igényelt sérelemdíj megállapítását. Mindezeket együttesen mérlegelve az ítéltábla a keresettel egyező mértékben találta megállapíthatónak a sérelemdíj összegét mindkét közlés vonatkozásában.

[58] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét felemelte. A megváltoztatás eredményeként a felperes teljes egészében pernyertes lett, ezért az elsőfokú eljárásban felszámított perköltsége megfizetésére az ítéltábla az alperest kötelezte.

[59] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési és csatlakozó fellebbezési eljárási illeték az alperes személyes költségmentességére figyelemmel az állam terhén marad (Pp. 101. §).

[60] A másodfokú eljárásban pernyertes felperes által felszámított ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére az ítéltábla az alperest kötelezte [Pp. 83. § (1) bekezdés].

[61] A pártfogó ügyvédi díj viselése kapcsán az ítéltábla a Pp. 101. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy annak viselésére az alperes köteles.

[62] Az ítéltábla a fellebbezést és csatlakozó fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 376. § (1) bekezdés].

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Andrási-Borsi Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró